



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Concilia Galliæ Narbonensis**

**Baluze, Etienne**

**Parisiis, 1668**

Concilium Avenionense.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14646**

AMELIO DE LAUTRECO. ] Episcopo  
postea Convenarum, Cardinale creato à Clemente  
VII. anno MCCCLXXXV. die XII. mensis Julij.

---

CONCILIVM NARBONENSE

*Habitu anno MCCCLXXIV.*

CONCILII istius Narbonensis canones descripti sunt ut plurimum ex superioribus Conciliis à Petro Archiepiscopo Narbonensi celebratis, neque Notis nostris indigent. Illud tantum admonere sufficiat, ex epistolis Gregorij XI. heic insertis colligi illum existimasse necessariam esse Conciliorum provincialium celebrationem ad conservandam disciplinam ecclesiasticam morésque Christianorum informandos.

---

CONCILIVM AVENIONENSE.

GASBERTUS de Bellania Arelatensis Archiepiscopus, qui Concilio præsidebat, Iohannis XXII. conterraneus fuit, natus in parœcia sancti Petri de Dunzaco apud Cadurcos. Hunc idem Iohannes Episcopum Massiliensem creavit. Falluntur enim qui Gasbertum anno MCCCLXXIV. cathedram Massiliensem tenuisse putant. Nam anno MCCCLXXVII. mense Majo Raymundus erat Episcopus Massiliensis; ut patet ex Sententia Michaëlis Inquisitoris hæreticæ pravitatis in Arelatensi, Aquensi, & Ebreduensi provinciis ab apostolica sede deputati, data adversus quosdam hæreticos apud Massiliam eo anno combustos, quæ exstat in veteri codice MS.

Illustrissimi viri Iohannis Baptistæ Colberti. Per ea tempora Gasbertus factus est etiam sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius, ac dein Archiepiscopus Arelatensis anno MCCCXXIII. ut Saxius scribit. Anno MCCCXXVI. mense Iunio præfuit Concilio apud Avenionem habito in prioratu sancti Ruffi. Unde facile colligimus errare eos qui Gasbertum Arelatensem Archiepiscopum evasisse putant anno MCCCXXVIII. Tum anno MCCCXXVII. isti quoque Avenionensi Concilio præfuit. Anno MCCCXL. translatus est ad Ecclesiam Narbonensem, & biennio post in Tolosana urbe fundavit Collegium Narbonense vulgò dictum pro alendis duodecim pauperibus scholasticis, quorum duo essent Presbyteri. Et cum maximè cuperet uti Presbyteris illis eorumque successoribus in perpetuum fas esset audire confessiones collegarum, eisque administrare sacramenta ecclesiastica, possètque istiusmodi privilegium à Romana Curia petere, quæ in vicino consistebat, maluit tamen sequi antiquum morem, omisâque Romani Pontificis auctoritate, ad Archiepiscopum Tolosanum, qui tum erat Guilielmus de Lauduno, se convertit. Ille verò Gasberti votis annuendum ratus, eisdem Presbyteris potestatem æterna lege fecit audiendi confessiones eorundem scholarium, eisque administranda sacramenta ecclesiastica; ut patet ex literis Guilielmi, quas nunc primùm edidit in appendice actorum veterum. Gasbertus verò mortuus est Avenione anno MCCCXLVI. successorémque eodem anno habuit Petrum de Iudicia IV. Idus Ianuarij. Sed illud hoc loco adnotandum est, canones istius Concilij Avenionensis magna ex parte sumptos esse ex superiore Concilio Avenionensi, descriptos autem fuisse etiam magna ex parte in Conciliis à Petro de Iudicia celebratis.

BERTRANDUS EBREDUNENSIS. ] cog-  
nomento de Deucio, ortus è castro de Blandiaco in  
diœcesi Ucticensi, factus Archiepiscopus Ebredu-  
nensis anno mcccxxiii. ut docent Sammarthani. Eum  
Benedictus XII. Presbyterum Cardinalem Tituli  
sancti Marci creavit anno mcccxxxviii. die xviii. De-  
cembris. Tandem factus est Episcopus Sabinensis &  
S. R. E. Vicecancellarius, obiitque Avenioni anno  
mccclv. ibidemque sepultus est apud Carthusianos.

PHILIPPO CAVALLICENSI ] Vocabatur  
Philippus Cabassole, Cavellicensis Episcopus, &  
Cancellarius Iohannæ Reginae Neapolitanæ. *Ray-  
naldus ad an. 1344. §. 30.* Anno mcccxlx. iv. Kal.  
Maij à Clemente vi. delegatus est ut inducias inter  
Massilienses & alias Provinciæ & Comitatus Forkal-  
querij urbes adversus ipsos fœderatas promulgaret.  
*Idem ad an. 1349. §. 10.* Per eas tempestates scripsit  
libros suos de vita & miraculis beatæ Mariæ Magda-  
lenæ, dicatos Henrico de Villars Archiepiscopo  
Lugdunensi Galliarum Primati; in quibus multum  
exagitat monachos Vezeliacenses, quod auderent  
dicere corpus ejusdem Magdalenæ existere apud Ve-  
zeliacum. Extat hoc Philippi opus in bibliotheca  
sancti Victoris Parisiensis. Apostolicæ sedis Nuncius  
anno mcccclx. Unde colligitur de illo intelligenda  
esse quæ de Episcopo Cavallicensi sedis apostolicæ  
Legato habet Nicolaus Serarius in libro quinto re-  
rum Moguntiacarum pag. 858. Fuit postea Philip-  
pus Patriarcha Hierosolymitanus, & Presbyter Car-  
dinalis Tituli sanctorum Marcellini & Petri, ac  
demum Episcopus Sabinensis, obiitque anno  
mccclxxii. Vide Sammarthanos in catalogo Episco-  
porum Cavallionensium. Testamentum ejus editum  
est à clarissimo viro Francisco Duchesnio in *Historia  
Cardinalium Gallorum.*

FINIS NOTARUM.